

[Harris Jensen.]

mennesker, som, når der er sket ændringer af mønternes størrelse, har været i vanskeligheder, nemlig de blinde. Jeg mener, at ved denne ændring af mønternes størrelse i forhold til deres værdi får disse mennesker lettere ved at konstatere mønternes værdi.

Da tokronerne også er gået ud af omsætningen nu, vil det måske være naturligt, at det kom på tale med en ændring af femkronerne, men jeg håber, at inden dette sker, vil der blive ført forhandlinger med de parter, som kan rammes af vanskeligheder ved en sådan ændring. Her tænker jeg især på dem, der har et stort salg gennem automater.

I øvrigt kan jeg helt tiltræde, at økonomi- og budgetministeren får bemyndigelse til at gennemføre en forenkling på det administrative område ved et nærmere samarbejde mellem Den kgl. Mønts produktion og Danmarks Nationalbank.

Til det af handelsministeren fremsatte forslag til lov om afrunding af visse ørebeløb har jeg ikke mange bemærkninger at gøre, da jeg mener, at dette er udarbejdet sådan, at det ikke skulle kunne komme til at volde vanskeligheder hverken for de handlende eller for forbrugerne.

Derimod er der for mig nogen usikkerhed om, hvordan de handlende skal forholde sig med hensyn til den daglige kasseafstemning, når de ved dagens slutning skal gøre deres kasse op, for når man stadig anvender varepriser med skæve ørebeløb, tror jeg, der kan være visse vanskeligheder i dette spørgsmål.

Med disse bemærkninger kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale de to lovforslag til en velvillig og hurtig behandling.

Lowzow: Den nuværende møntlovs grundlag er ca. 100 år, så det er jo ikke overilet, når man tænker på en ændring af den. Men alligevel er det lidt trist, da de foreslåede ændringer er et tydeligt tegn på den inflation, der har rådet i de senere år, og på den fallende værdi af kronen og ørene. Vi må ikke håbe, at vi bliver nødt til at gå længere ad denne vej.

Hvor ringe det står til med realkøbekraften af den danske krone, kan vi jo se af, at finansministeren allerede havde kig på femørerne også, som det er sagt i bemærknin-

gerne til lovforslaget, men det kom ikke med denne gang.

Som situationen er i dag i den praktiske handel, er der ikke andet at sige til dette lovforslag, end at det er en logisk konsekvens at drage af den manglende interesse for og den manglende værdi af en- og toørerne. Men da det nu ikke er et lovændringsforslag, men en helt ny lov, vi er i gang med, vil jeg gerne på mit partis vegne udtrykke ønsket om, at vi holder os i allernærmeste kontakt med de grupper, som disse ændringer i praksis særligt berører, jeg tænker f. eks. på butikshandelen og alt, hvad hertil hører, og grupper som blindeorganisationer og andre. Særligt hensyn skal der tages til svagtseende mennesker, som i den daglige omgang med mønter har problemer, som vi andre ikke helt kan se og forstå. Man bør tage disse grupper med ved udformningen. Jeg er godt klar over, at udformningen af mønterne netop er taget ud af loven og skal fastsættes administrativt, men hvis der ikke bliver taget behørigt hensyn til de vanskeligheder, der kan opstå, vil man komme til at høre nærmere fra vort parti om disse sager.

Ændringen af størrelsesforholdet, så de små mønter bliver dem, der har den mindste værdi, er meget logisk. Vi kan her få en klar opdeling med en lille femøre og så stigende størrelse, efter som værdien stiger. De næste, der kan blive ubehageligt berørt af en sådan ændring, er vel nok de bedsteforældre, der før har fået et lille barn til at tage en femøre i stedet for en tiøre, fordi den var større, men det må de se at klare sig ud over. Der må dog også samtidig finde en afvejning sted af problemet, hvor små mønter man kan lave. Jeg har altid syntes, at enøren var en meget lille mønt at have med at gøre, og hvis det skal være en mønt, som virkelig får en værdi, som den får nu, når vi kommer op på femøren, er det spørgsmålet, hvor lille og hvor klejn den kan laves. Men dette er et detailspørgsmål, som jeg håber vi trods alt kan diskutere i udvalget.

Jeg skal ikke komme ind på flere detaljer. Vi ser velvilligt på ministerens ønske om at knytte Mønten til Nationalbanken, således at det samarbejde, der allerede finder sted, får en logisk placering.

Afrundingen af ørebeløbene er der en del